

Република Србија
УПРАВНИ СУД
13 У 2034/11
03.06.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца В.Т. из С., ул.бр. чији је пуномоћник Н. Ва., адвокат из Б., улица број, против решења туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе граничне полиције, број: од 22.09.2010. године, у предмету отказа боравка, у нејавној седници већа одржаној дана 03.06.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијске управе С.М., Одсека пограничне полиције, за странце, сузбијање илегалних имиграција и трговине људима број: од 26.07.2010. године, којим се отказује боравак, односно привремени боравак у Републици Србији и забрањује се долазак до 26.07.2015. године, држављанину Републике М., Т. В., рођеном године, у С., јер не поседује документа и тужилац је дужан да напусти територију Републике Србије у року од 5 дана а најкасније до 31.07.2010. године а жалба на решење не одлаже извршење решења.

Тужилац у тужби поднетој Управном суду дана 23.02.2011. године, оспорава законитост решења туженог органа, због неправилне примене закона, повреде правила управног поступка и неправилно утврђеног чињеничног стања. Наводи да у оспореном решењу нису наведени разлози о одлучним чињеницама. Даље истиче да разлози да је био осуђен за кривично дело из члана 245. став 2. ОКЗ пресудом Окружног суда у Б., Посебно одељење КП од 08.03.2005. године, на казну затвора од 7 година, су неосновани, јер тужилац је исту издржао у КПЗ С. М., то не стоје разлози да тужилац својим боравком у Републици Србији представља претњу по јавни поредак или безбедност Републике Србије. Са разлога ближе наведених у тужби предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на поднету тужбу, тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије као неоснована.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио у овој правној ствари без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да се тужиоцу отказује боравак односно привремени боравак у Републици Србији и забрањује долазак до 26.07.2015. године, јер је утврђено да су испуњени услови из члана 35. а у вези члана 11. тачка 6. и 8. Закона о странцима ("Службени гласник РС", бр. 97/08). Тужилац је дана 26.07.2010. године, пуштен са издржавања казне затвора из КПЗ С.М. у трајању од 7 година, због учињеног кривичног дела из члана 245. став 2. ОКЗ где се налазио по пресуди Окружног суда у Б., Посебно одељење КП 5/04 од 08.03.2005. године. Тужиоцу је решењем Врховног суда Србије од 26.07.2010. године, смањена казна затвора која је истекла дана 26.07.2010. године, када је тужилац пуштен из затвора. Решењем ПУ С. М. дана 26.07.2010. године, тужиоцу је отказан боравак са забраном уласка у Републику Србију до 26.07.2015. године.

Даљим проверама је утврђено да је за тужиоцем од стране Интерпола С. дана 29.07.2010. године, расписана Међународна потерница, због кривичног дела пореске утаје из члана 279. став 2. у вези става 1. КЗ Републике М., као и да је дана 30.07.2010. године од стране полицијских службеника ПУ за град Б. УКП, Одељење за потраге, лишен слободе након чега му је од стране Вишег суда у Б. решењем бр. К ПЕ-12/10 од 30.07.2010. године, одређен екстрадициони притвор. Тужилац се тренутно налази у Централном затвору у Б. до 30.09.2010. године.

Управни суд налази да је правилно тужени орган одбио жалбу тужиоца против првостепеног решења којим је отказан боравак односно привремени боравак тужиоцу у Републици Србији, са забраном поновног доласка до 26.07.2015. године, а на основу чл. 35. а у вези чл. 11. став 1. тачка 6. и 8. Закона о странцима ("Службени гласник РС", бр. 97/08). У образложењу оспореног решења оцењени су сви наводи жалбе и за ту одлуку дати довољни и јасни разлози које као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Наводи тужиоца да у побијаном решењу нису наведени разлози о одлучним чињеницама, односно јасни разлози због којих се тужиоцу отказује боравак у Републици Србији, а и да су неправилно примењене одредбе закона, су неосновани, обзиром да је чланом 11. став 1. Закона о странцима, прописано да ће се одбити улазак у Републику Србију странцу ако то захтевају разлози заштите јавног поретка или безбедности Републике Србије или њених грађана (тачка 6.) као и уколико постоји оправдана сумња да свој боравак неће користити у намеравану сврху (тачка 8.) како је и наведено у образложењу побијаног решења. Неосновани су и наводи тужиоца да тужилац свој боравак у Републици Србији неће користити у недозвољене сврхе, имајући у виду да је кривично дело тужилац, држављанин Републике М., извршио за време свог боравка на територији Републике Србије.

Суд је ценио наводе из поднете тужбе, обзиром да су наводи жалбе у суштини поновљени наводи тужбе, али налази да су неосновани и без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 03.06.2011.године, 13 У 2034/11

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа- судија
Обрад Андрић,с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ